

Lovforslaget har med Rette undtaget fra sin Regel de Løfsteeder, som skulle aflægges i Medfør af Grundloven om dennes Overholdelse. Bestemmelserne herom kunne ikke ændres ved en almindelig Lov: Eden maa i Konsekvens heraf ogsaa bevares i de i Lov Nr. 25 af 11. Februar 1871 (om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse) § 6 omhandlede Tilfælde. Herom bør der, for at undgaa Tvivl, tilføjes en udtrykkelig Bestemmelse. Om Formen for de grundlovmæssige Eder er det ikke den foreliggende Lovs Sag at træffe Bestemmelse, omend en Henviisning til den herom til enhver Tid gældende Ret er funden naturlig. Naar Lovforslaget endvidere foreskriver, at Embedsmænds Løfsteed, hvilken af foran nævnte Grund maa bevares, for saa vidt den angaar Grundlovens Overholdelse, fremdeles, som hidtil, skal omfatte ogsaa andet fremtidigt Forhold fra Embedsmandens Side, er dette noget, som ligger udenfor Grundloven, og er saaledes en ved praktiske Hensyn begrundet Undtagelse fra Lovforslagets Regel. Udvalget erkender disse Hensyns Betydning, men finder, at de ere tilstrækkelig tagne i Betragtning, naar Myndighederne have Ret til at samle de tvende Løfter under den edelige Erklæring, uden at dette bliver en Pligt for dem, og foreslaar Ændring i denne Retning.

For et Flertal af Udvalget har det stillet sig som nødvendigt endvidere at gøre en Undtagelse fra dette Lovforslags Regler med Hensyn til de Løftebekræftelser, for hvilke en Ordning er truffen ved Loven om Rettens Pleje. Ifølge denne bortfalder det edelige Løfte i en Række Tilfælde (for Stævningmænd, Sagførere og Forligsmæglere), hvilket altsaa stemmer med nærværende Lovforslag, kun at Justitsministeren faar noget større Frihed til at vælge Formen for den ikke-edelige Bekræftelse, der skal træde i Stedet, end Udvalget her har foreslaaet, noget, som dog ikke har videre praktisk Interesse. Men paa den anden Side fastholder Loven om Rettens Pleje Edsbekræftelsen ved det

Løfte, Nævningerne skulle afgive ved Nævningehvervets Overtagelse, og den gør herfra kun de ved Hensyn til Trosfriheden hjemlede Undtagelser (se Lovens § 844). Disse Regler ville først faa Betydning, naar Loven om Rettens Pleje træder i Kraft. Det vilde imidlertid være lidet naturligt, om det til den Tid skulde findes, at Retspleje-Lovens Regler paa Forhaand var blevne forandrede ved en anden Lov, der ikke særlig angaar Retsplejens Ordning; og ganske særlig vilde det være unaturligt, om de skulde findes ved en saadan almindelig Lov at være forandrede i et Punkt, der er og ifølge den alle Vegne herskende Opfattelse erkendes at være af væsentlig Betydning for et saa vigtigt Led i Retsplejeordningen, som Nævningeinstitutionen er. Flertallet har derfor fundet det rigtigt ved en udtrykkelig Udtalelse at undtage fra dette Lovforslag de Løftebekræftelser, der afgives i Medfør af Loven om Rettens Pleje, saa at der ved denne Lovs Ikrafttræden ikke kan opstaa Tvivl om, at det er disse Regler, der komme til at gælde, og at der intet i saa Henseende er foregrebet ved nærværende Lovforslags Vedtagelse.

Udvalget foreslaar, nærmest af formelle Grunde, at give Lovforslagets § 2 en ændret Affattelse. Efter den gældende Ret paadrager Brud paa Løftebekræftelser ikke i og for sig Strafansvar. Men ved det Strafansvar, som Brud paa selve den bekræftede Forpligtelse vil paadrage, faar det Indflydelse i skærpene Retning, at der har været afgivet særlig bekræftet Løfte om Forpligtelsens Opfyldelse. Hvad der i § 2 skulde udtales, er en Indskærpelse af, at denne ved den gældende Strafferet (alm. borg. Stl. § 57 og § 153) hjemlede Regel ikke blot gælder den edelige, men ogsaa den ikke-edelige Løftebekræftelse, om end muligvis i mindre Grad.

Udvalget har endelig fundet, at Lovforslagets Bestemmelser, særlig med de Ændringer og Tilføjelser, der foreslaas, kunne ordnes bedre og overskueligere, end sket i Lovforslaget. I Stedet for en Række enkelte Ændringer foreslaas derfor en formelt ny Affattelse af Lovforslaget, i hvil-